

POSITIEF-CHRISTELIJKE NATIONALE UNIE en CHRISTELIJK NATIONALE VOLKSPARTIJ VOOR MONARCHALE DEMOCRATIE

Zowel de **Positief Christelijke Nationale Unie** (PCNU) als de **Christelijke Nationale Volkspartij voor Monarchale Democratie** (CNVP) waren de schepping van J.F.N. van Os, garagehouder te Doorn. Als voorzitter en lijsttrekker van deze partijen zou Van Os tussen 1959 en 1967 enig opzien baren met zijn curieuze politieke rijmpjes en zijn onconventionele strijdmethoden.

Van Os' carrière als voorzitter/lijsttrekker begon in de late jaren vijftig, nadat hij zijn lidmaatschap van de ARP had opgezegd en de PCNU had opgericht (waarschijnlijk 1957 of 1958). Van Os wenste met zijn nieuwe partij eenheid te brengen in de versnipperde protestantse politiek en riep de ARP, de CHU, de **Staatkundig Gereformeerde Partij** en het **Gereformeerd Politiek Verbond** dan ook op zich bij hem aan te sluiten. Met de nieuwe protestantse eenheidspartij beoogde Van Os een dam op te werpen tegen de roomse en rode verzuilingspolitiek. De oproep van de garagehouder uit Doorn bleef echter onbeantwoord en Van Os besloot bijgevolg met een eigen lijst deel te nemen aan de verkiezingen voor de Tweede Kamer van 1959. De PCNU deed alleen in de kieskringen Amsterdam en Utrecht mee met de stembusstrijd en behaalde daar 1317 stemmen op (0.02%). Het magere resultaat betekende dat Van Os de gestorte waarborgsom definitief verloor.

Desalniettemin liet Van Os zich niet ontmoedigen. Op 28 december 1961 richtte Van Os onder auspiciën van de PCNU ook de CNVP op. Met die partij behaalde hij 1962 vrijwel zonder enige propaganda 1401 stemmen bij de de verkiezingen voor de Provinciale Staten in Noord-Holland. Het was weliswaar te weinig voor een zetel, maar voor Van Os was het resultaat schijnbaar bemoedigend genoeg om zich ook in te schrijven voor de Tweede-Kamerverkiezingen van 1963. Haar campagne voerde de CNVP onder meer met het in eigen beheer uitgegeven blad *Neerlands Volkssignaal*, waarin Van Os met zelfgemaakte spotprenten en rijmpjes zijn politieke standpunten bekendmaakte. Een politieke doorbraak bleef echter uit: de CNVP bleef steken op 1824 stemmen (0.03%), waardoor Van Os wederom de betaalde waarborgsom niet teruggestort kreeg.

De verkiezingen voor de gemeenteraad en de Provinciale Staten in 1966 liet Van Os om onbekende redenen aan zich voorbijgaan, maar bij de Tweede-Kamerverkiezingen op 15 februari 1967 was hij wederom present. Van Os stelde onder meer zijn zevenjarige kleinzoon Frits kandidaat voor zijn partij onder het motto 'Beter ons Fritsje ten schilde geheven dan 'n Koekoeksei in Hollands Veldreven'. Het gerechtelijke proces dat hierop volgde, leverde Van Os behalve een reprimande van de rechter ook de nodige publiciteit op. De media wisten hierna hun weg te vinden naar Doorn en Van Os maakte kortstondig naam als de 'grootste querulant onder de querulanten', die zijn politieke rijmpjes telegrafeerde naar bekende Nederlandse politici, maar ook naar wereldleiders als Mao en Kosygin. Daarnaast ging Van Os in de publiciteit tekeer tegen doorbraakprotestanten binnen de PvdA, tegen onzedige tv-programma's en vooral ook tegen de kieswet, die de almacht van de partijen had versterkt en eerlijke politiek vrijwel onmogelijk maakte. Als alternatief had Van Os een eigen, weinig doorzichtige kieswet uitgedacht, die de macht van de kiezer moest versterken.

De publiciteit leverde Van Os geen extra stemmen op. Sterker nog, de CNVP verloor bij de Tweede-Kamerverkiezingen op 15 februari 1967 bijna de helft van haar toch al geringe achterban. De 976 op Van Os uitgebrachte stemmen (0.01%) waren wederom te weinig voor een zetel of voor de teruggave van de betaalde waarborgsom.

Na 1967 heeft Van Os wegens gebrek aan financiële middelen niet langer deelgenomen aan verkiezingen voor de Tweede Kamer.